

ע"פ 30317/04/16 - ר.מ. נעימה סחר בע"מ, יאסר נעימה נגד עיריית קרית אתא

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 30317-04-16 ר.מ. נעימה סחר בע"מ ואח' נ' עיריית קרית אתא

בפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל

1.ר.מ. נעימה סחר בע"מ המערערים

2.יאסר נעימה ע"י ב"כ עו"ד ביקי

נגד

המשיבה עיריית קרית אתא ע"י ב"כ עו"ד ביטון

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בקריות (כבוד השופט ארגמן) מיום 6/4/16, בת"פ 38630-11-13. ההחלטה ניתנה בבקשת המערערים להבהרת גזר דין (להלן: "**בקשת ההבהרה**"), שניתן נגד המערערים, בתיק הנ"ל (ביום 15/1/16) ובמסגרתו הורה כבוד השופט ארגמן "**לסגור את העסק נשוא כתב האישום**" (להלן: "**צו הסגירה**"). צו הסגירה נכנס לתוקף ביום 1/6/16.

2. מדובר בעסק של מקום למכירה או אחסנה של ברזל או גרוטאות ברזל או מתכת, לפי פריט 10.14 לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), תשנ"ה-1995.

3. לאחר מתן גזר הדין, הגישו המערערים בקשה להבהרת האמור בו ולמתן הוראות, בה ביקשו מביהמ"ש להבהיר, כי אין בצו הסגירה כדי למנוע מהם להחזיק בתוך העסק שומר, על מנת שישמור מפני גניבת הסחורה הנמצאת בו.

בבקשה נטען, כי המערערים אינם סוחרים, עוד, בברזל ובגרוטאות הנמצאים בעסק (להלן: "**הסחורה**"), אך הם מציבים שומר במקום לשם מניעת גניבה של הסחורה. המערערים טוענים שהם פועלים במרץ למילוי התנאים הנדרשים לשם קבלת רישיון עסק, הצפוי להתקבל בקרוב.

4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, בין היתר, שהמערערים ממשיכים בניהול העסק, בקבלת סחורה ובמכירתה, בניגוד לצו הסגירה.

בתגובתה לבימ"ש קמא הצביעה המשיבה על שלט "פתוח" הנמצא על גבי שער העסק ואף טענה כי נצפית במקום פעילות שאיננה שמירה בלבד, אלא הכנסה והוצאה של סחורה. כן נטען, כי לדיון שהתקיים בפני שופט המעצרים, בבימ"ש השלום, הובאו שלושה חשודים שנתפסו במקום, כאשר ברור שאין צורך בשלושה שומרים.

עוד נטען, כי בית העסק מרושת במערכת מצלמות אשר יש בה כדי לענות על צרכי השמירה וכי המערערים יכולים לאפשר למשטרה להוציא מידע ממערכת זו, אם רוצים הם לבסס טענתם לפיה לא מתבצעת במקום פעילות מסחרית.

5. בתשובתם לתגובת המשיבה טענו המערערים, בבימ"ש קמא, כי "צו הפסקת עיסוק" מונע מהם מלבצע פעולות של קניה ומכירה, אך אינו מונע מהם הצבת שומר.

נטען, כי המעצרים שמבצעת המשטרה בהקשר לכך, הם מעצרי שווא וכי ביהמ"ש משחרר, בכל פעם את השומר המוצא מהעסק ומובא להארכת מעצר. לתשובה לא צורפו בקשות המעצר או הפרוטוקולים של דיוני ביהמ"ש.

6. המערערים טענו, כי הם אינם מבצעים בעסק פעילות עסקית וכי כל רצונם הוא בהגנה על קניינם, תוך שהם מדגישים את היותה של זכות הקניין, זכות יסוד.

7. בימ"ש קמא קבע בהחלטתו בבקשת ההבהרה (החלטה מיום 6/4/16), כי **"בית המשפט לא התייחס בגזר הדין לשומר כלשהו. ככל שהדבר נעשה בדיון אחר אין בכך כדי להתיר ניהול העסק בניגוד לצו שניתן בגזר הדין. רק רישיון כדן יתיר זאת"**.

דיון והכרעה

8. בדיון שהתקיים בפניי היום, חזרו ב"כ הצדדים בפניי על הטענות שטענו (בכתב) בפני בימ"ש קמא. ב"כ המשיבה הגיש את תמונת שער העסק ועליו המילה "פתוח" ומספר טלפון וכן הגיש דוחות ביקור מהם עולה, לכאורה, שהעסק ממשיך להתנהל. עוד טען, כי המשיבה מרתכת את שער בית העסק, אך המערערים שוברים את הריתוך ופותחים את השער.

9. ב"כ המערערים טען, בנוסף, כי המערערים אינם מפעילים את העסק וכי אם לטענת המשיבה הם מפעילים אותו, מדוע לא מוגשים על ידה כתבי אישום.

10. לאחר ששמעתי את דברי ב"כ הצדדים ועיינתי בחומר שלפניי, הגעתי למסקנה שיש לדחות את הערעור.

אין חולק, כי על פי פריט הרישוי כולל העסק גם אחסנת ברזל וגרוטאות. בבקשת ההבהרה עצמה, כתב ב"כ המערער, כי: "המבקש הינו הבעלים והמחזיק בעסק מסוג **מקום לאחסון** גרוטאות מתכת וברזל...".

צו הסגירה שניתן במסגרת גזר הדין הוא צו סגירה לעסק ולא "**צו הפסקת עיסוק**", כטענת ב"כ המערערים בפניי, שהרי ביהמ"ש קמא קבע, כאמור, כי על המערערים "**לסגור את העסק נשוא כתב האישום**".

מאחר שהעסק, מושא כתב האישום, הוא גם עסק של אחסנת הסחורה, הרי עצם אחסנת הסחורה, היינו - הימצאותה בתוך העסק, מהווה הפרה של צו הסגירה. זאת - גם אם לא מתבצעת במקום פעילות של מכירה או קניה.

11. בעובדה שהמשיבה איננה עומדת על פינוי הסחורה מהעסק, אין כדי להפוך את הימצאות הסחורה שם לחוקית ואף משום כך לא ניתן להתיר פתיחת הדלתות לשם הצבת שומר במקום.

זאת ועוד - טענת המשיבה לפיה יש במקום מערכת מצלמות אבטחה, בה עושים המערערים שימוש, לא נסתרה ולא ברור מדוע אין די בה (אולי בצירוף להצבת שמירה מחוץ לבית העסק), כדי לענות על צרכי האבטחה ומדוע יש צורך דווקא בפתיחת השער ובהצבת אדם בתוך בית העסק.

12. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ו, 21 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.